

Capítol 6.

Incertesa en l'economia mundial: els efectes de Donald Trump

Taula de contingut

6. Incertesa en l'economia mundial: els efectes de Donald Trump	3
6.1. Les mesures electorals de Trump: implicacions econòmiques	3
Política comercial proteccionista: reducció del comerç mundial	3
Política fiscal expansiva: empitjorament del deute.....	3
Política monetària intervencionista: pressió inflacionista	4
Política migratòria: l'amenaça de deportacions massives.....	5
6.2. Escenaris econòmics a curt i llarg termini	5
Risc de desacceleració a les economies amb més vincles comercials amb els EUA	5
La batalla de la inflació no està guanyada: risc inflacionista a mitjà termini	7
Els pròxims passos dels bancs centrals: fre a la baixada dels tipus d'interès	9
Creixement econòmic pla a llarg termini: la necessitat de més integració econòmica.....	11
6.3. Riscos econòmics per a Catalunya	13
Catalunya resisteix bé la desacceleració econòmica el 2024	13
Descens de la inflació, però amb reptes per al 2025	14
Menys creixement de cara al 2025: els riscos de les polítiques de Trump.....	15

6. Incertesa en l'economia mundial: els efectes de Donald Trump

6.1. Les mesures electorals de Trump: implicacions econòmiques

Política comercial proteccionista: reducció del comerç mundial

Una de les promeses electorals de Donald Trump amb més impacte global és l'anunci de l'aplicació universal d'aranzels d'entre el 10% i el 20% i el d'augmentar un 60% els aranzels de les importacions procedents de la Xina. Poc després de ser reelegit, Trump va amenaçar de posar aranzels generalitzats del 25% a tots els productes exportats per Mèxic i el Canadà als EUA, i un 10% addicional a la Xina, com a mesura per combatre el tràfic de fentanil i la immigració irregular. A més, també ha obert la porta a posar aranzels del 100% als països dels BRICS+, en cas que intentin desdolaritzar la seva economia (vegeu l'apartat 2.1).

L'adopció d'aquesta política d'aranzels elevats pot tenir conseqüències importants per a l'economia nord-americana, tant pel que fa a una nova pressió inflacionista a curt termini, com a un creixement econòmic més baix a llarg termini.¹

A escala global, la política proteccionista dels Estats Units afectarà el comerç mundial, i pot generar una desacceleració econòmica global. D'una banda, amb una reducció del comerç internacional (per exemple, s'estima que podria reduir les exportacions de la UE en uns 150.000 milions d'euros anuals), que es pot agreujar si les economies més afectades entren en una dinàmica de represàlies. De l'altra, amb una reorientació dels fluxos comercials dels EUA a altres mercats alternatius. En el cas de la Xina, podria provocar una desviació del comerç cap a Europa i posar pressió a la UE per augmentar les polítiques proteccionistes envers la Xina per salvaguardar la competitivitat de la seva indústria.

Política fiscal expansiva: empitjorament del deute

Una altra de les mesures estrella de la campanya de Trump és la promesa de reduir els impostos, en especial a les persones de renda alta i a les empreses; en concret, ha proposat abolir l'impost sobre els pagaments de la seguretat social i reduir l'impost de societats del 21% al 15%. El fet que hi hagi menys ingressos públics s'acompanyarà de la promesa de no

¹ ACCIÓ (2024): [Impactes econòmics i geopolítics de l'elecció de Donald Trump. Anàlisi de riscos.](#)

reduir programes de despesa importants, com la sanitat, i d'augmentar la despesa en defensa.²

L'efecte de les polítiques fiscals de Trump té un doble eix. Per una banda, suposarà un increment del deute sobirà nord-americà, que ja de per si està molt inflat, i pot empènyer la prima de risc i els rendiments dels bons nord-americans a l'alça. Es calcula que el deute públic dels EUA podria superar el 130% del PIB els pròxims anys. De fet, el primer dia després de la victòria republicana, el tipus d'interès del bo a 10 anys nord-americà va pujar del 4,30% al 4,50%.

L'alça dels tipus d'interès del deute nord-americà, juntament amb l'enfortiment del dòlar, posarà més pressió encara al deute de molts països emergents i en desenvolupament fortament endeutats en dòlars, i elevarà el risc de fallides de deute (vegeu l'apartat 7.1).

Per altra banda, la rebaixa impositiva a les rendes altes i a les empreses pot fer augmentar les desigualtats dels ciutadans nord-americans. Es preveu que els ciutadans de rendes més baixes vegin minvats els seus ingressos en un 3,7%, mentre que els ciutadans de renda més alta gaudiran d'un augment de l'1,4% als seus ingressos.³

Política monetària intervencionista: pressió inflacionista

Trump preveu augmentar la influència sobre la política monetària de la Fed, cosa que deixa entreveure la seva tolerància a una inflació més elevada. Durant la campanya, Trump ha insinuat reiteradament que té dret a qüestionar les opinions de la Fed, una institució de reconeguda imparcialitat als Estats Units, i ha deixat entreveure una possible destitució de Jerome Powell, el president de la Reserva Federal, cosa que ha obligat aquest últim a declarar que el seu càrrec no està en perill i que la seva destitució "no està permesa per la llei".

La política aranzelària i la política fiscal expansiva tindran efectes negatius en la inflació als Estats Units, que es donaria a curt termini, cosa que obligarà la Reserva Federal a aturar el procés de baixada de tipus d'interès viscut el 2024, i probablement a tornar-los a augmentar el 2025.

Alhora, la política proteccionista de Trump contribuirà a un enfortiment del dòlar (i a una depreciació de la resta de monedes), cosa que pot comportar un augment dels preus de les importacions, en especial dels béns que cotitzen en dòlars, com ara les matèries primeres i l'energia, fet que pot incidir en un augment de la inflació global (inflació importada) i obligar els bancs centrals a repensar el seu rumb en la política monetària, en especial el Banc Central

² Smith, C. i Politi, J (2024): [*Donald Trump would raise US debt by twice as much as Kamala Harris, report finds*](#). Financial Times.

³ Clausing, K. i Lovely, M. (2024): [*Why Trump's Tariff Proposals Would Harm Working Americans*](#). Peterson Institute for International Economics.

Europeu per la forta dependència de la Unió Europea en la importació d'energia i matèries primeres (vegeu l'apartat 6.2).

Política migratòria: l'amenaça de deportacions massives

La criminalització dels immigrants sense papers ha estat un dels temes més mediàtics de la campanya electoral de Trump. El seu programa electoral preveu la deportació d'immigrants no autoritzats més gran de la història dels Estats Units; en concret, es calcula que els EUA tenen 20 milions d'immigrants no autoritzats, dels quals 8,3 milions estan treballant al país.

Independentment de la magnitud de la deportació, la política de Trump pot comportar, a llarg termini, desajustaments importants entre l'oferta i la demanda del mercat de treball als Estats Units, i una escassetat de talent, la qual cosa pot traduir-se en més pressió inflacionista i una pèrdua de competitivitat. Als Estats Units, per exemple, els treballadors qualificats nascuts a l'estranger tenen un paper crític en sectors estratègics com el del disseny i els sistemes informàtics, les professions científiques i tècniques o el sector aeroespacial, entre altres sectors.⁴

Possiblement, les decisions de Trump també alteraran l'ecosistema de talent mundial, tenint en compte que el talent, en especial el més sol·licitat i qualificat, cada cop està més descentralitzat (*brain circulation*) i existeix una lluita mundial per aconseguir-lo (vegeu l'apartat 5.7).

6.2. Escenaris econòmics a curt i llarg termini

Risc de desacceleració a les economies amb més vincles comercials amb els EUA

En conjunt, les promeses de Trump d'imposar aranzels universals, deportar treballadors immigrants no autoritzats, abaixar els impostos (i augmentar el deute) i augmentar la influència sobre la Fed no tindran una implicació negativa gaire ràpida en el creixement del PIB dels Estats Units a curt termini, però sí que tindran, en canvi, un efecte immediat en la pressió inflacionista.

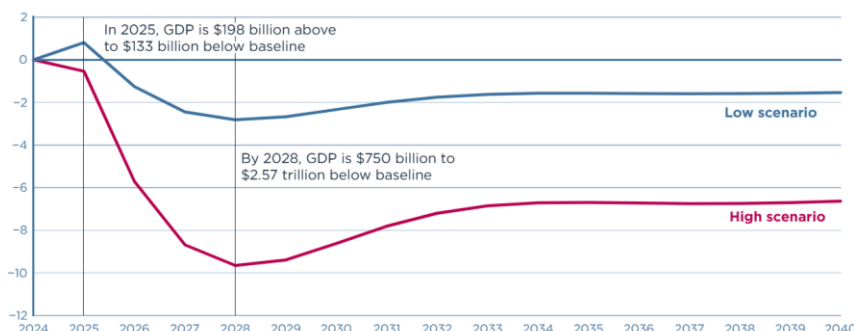
Es preveu que l'economia nord-americana continuï creixent el 2025, però a partir del 2026 s'iniciaria una forta desacceleració, i a finals del mandat de Donald Trump, aquestes polítiques

⁴ ACCIÓ (2024): [Impactes econòmics i geopolítics de l'elecció de Donald Trump. Anàlisi de riscos](#); Krugman, P. (2024): [Cómo perjudicará al sector tecnológico estadounidense la hostilidad hacia los inmigrantes](#). La Vanguardia.

Anàlisi de riscos i tendències globals 2025

podrien comportar una reducció del PIB dels Estats Units d'entre 2,8 i 9,7 punts percentuals (en el pitjor dels escenaris).⁵ El mateix passa amb l'ocupació: s'estima que, al principi, augmenti entre un 1,5% i un 1,8% el 2025, però que, posteriorment, caigui fins a registres que poden arribar al 9% el 2028.⁶

Figura 64. Estimació del creixement del PIB dels Estats Units en funció dels escenaris. 2025-2040

Font: Peterson Institute for International Economics

A escala global, els efectes de les polítiques de Trump probablement seran els inversos als dels Estats Units. És a dir, a curt termini es produiria una desacceleració econòmica, però, a mitjà termini, es produiria una recuperació econòmica amb pressions inflacionistes. La Xina seria dels països més afectats a causa del fet que la seva exposició als aranzels és més gran, i es calcula que el PIB xinès es podria arribar a reduir uns 2,4 punts percentuals. En el cas d'Europa, la política proteccionista es calcula que pot suposar una reducció del PIB de la UE, a curt termini, d'entre 0,5 i 1,5 punts percentuals en funció de les diferents anàlisis,⁷ sense descartar que fins i tot podria abocar-la a la recessió, si es té en compte l'actual debilitat econòmica que pateix, amb les dues potències, Alemanya i França, immerses en crisis econòmiques i polítiques importants.

Altres països seriosament afectats poden ser el Canadà i Mèxic, els països amb més vincles comercials, de seguretat i culturals amb els EUA, amenaçats amb una imposició d'aranzels general del 25%. Mèxic pot ser el país més exposat, a causa de l'elevat comerç amb els EUA i les polítiques de deportació d'immigrants de Trump.⁸

L'Índia i el sud-est asiàtic, en canvi, no es veuran tan directament afectats pel proteccionisme de Trump, i es mantindran com a motors de creixement globals, amb previsions de creixement

⁵ En l'escenari baix (*low scenario*), els països no prenen represàlies a l'aplicació d'aranzels i es deporten 1,3 milions d'immigrants, mentre que en l'escenari alt (*high scenario*), els països responen de la mateixa manera a la pujada d'aranzels i es deporten 8,3 milions d'immigrants.

⁶ Mckibbin, J., Hogan, M. i Noland, M. (2024): [How much would Trump's plans for deportations, tariffs, and the Fed damage the US economy?](#). Peterson Institute for International Economics.

⁷ Euronews (2024): [¿Cuánto podrían dañar los aranceles de Trump a la economía europea?](#).

⁸ Economist Intelligence (2024): [Trump Risk Index](#). EIU.

al voltant del 6% de cara al 2025. A altres països del Sud Global, com els Emirats Àrabs Units i l'Àrabia Saudita, o de l'Àfrica subsahariana, com Etiòpia, Tanzània, Kenya o Ghana, s'hi esperen creixements al voltant del 5%, mentre que a l'Amèrica Llatina les previsions de creixement són menors (al voltant del 2,5%).⁹ Tanmateix, tot dependrà de fins on arribi l'amenaça aranzelària de Donald Trump als BRICS+ i a altres països emergents que es puguin veure assenyalats.

Figura 65. Trump Risk Index (TRI): exposició del país als canvis de política previstos sota l'administració de Trump (TRI: 0 = menys exposat, 100 = més exposat)

Font: The Economist

La batalla de la inflació no està guanyada: risc inflacionista a mitjà termini

L'enduriment de la política monetària durant els anys 2022 i 2023 per combatre l'espiral inflacionista originada, en primer terme, pel fort augment de la demanda arran de la pandèmia i, posteriorment, per l'augment dels preus de l'energia i els aliments arran de la guerra entre Rússia i Ucraïna ha donat els seus fruits el 2024, cosa que ha permès als bancs centrals relaxar les seves polítiques monetàries els darrers mesos.

La taxa d'inflació mundial, després d'assolir el 9,4% durant el tercer trimestre de 2022, es preveu que baixi fins al 5,8% el 2024. L'eurozona, on la inflació va arribar a superar el 10% a finals de 2022, es preveu que tanqui el 2024 al 2,4%. Una situació similar es dona als Estats Units, on la inflació, que va assolir el 8% el 2022, es preveu que caigui fins al 3% el 2024.¹⁰

⁹ IMF (octubre de 2024): [Policy Pivot, Rising Threats \(World Economic Outlook\)](#).

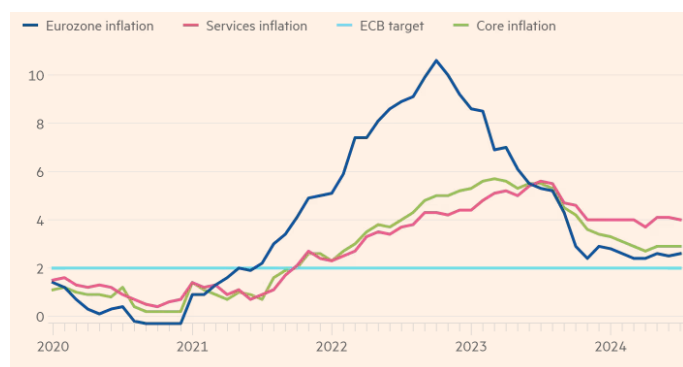
¹⁰ IMF (octubre de 2024), [Policy Pivot, Rising Threats \(World Economic Outlook\)](#).

Tanmateix, aquesta senda baixista dels preus, que feia preveure que la inflació als EUA i a la UE se situaria per sota de l'objectiu del 2% el 2025, es pot veure interrompuda per les polítiques inflacionistes de Donald Trump. En el cas dels Estats Units, algunes anàlisis catastrofistes apunten inclús que la inflació nord-americana es podria enfilars fins a taxes del 6-9% el 2025.¹¹ Pel que fa a la UE, també es preveu difícil acomplir l'objectiu d'inflació del 2%, per la forta dependència de la importació d'energia i matèries primeres (inflació importada), amb el consegüent repunt dels preus d'aquests inputs, que comportaria un augment dels costos empresarials i una pèrdua de competitivitat per a les empreses europees.

Al conjunt de països emergents i en desenvolupament, la inflació també s'ha reduït el 2024, tot i que es manté en nivells més elevats (7,9% el 2024), en molts casos a causa dels preus elevats dels aliments. Cal tenir en compte, però, l'enorme heterogeneïtat entre països; alguns dels casos més paradigmàtics són els de l'Argentina (es preveu que la inflació superi el 150% el 2024, tot i la reducció amb les polítiques de Milei), Turquia (60,9%), Egipte (33,3%) o alguns països de l'Àfrica subsahariana (20%-30%). La previsió baixista per al 2025 als països emergents també es pot veure alterada per les polítiques inflacionistes de Donald Trump.

A banda de les polítiques de Trump, hi ha altres reptes i riscos que no permeten afirmar que la batalla de la inflació estigui guanyada. En primer lloc, la inflació als serveis continua sent elevada, gairebé el doble que abans de la pandèmia (vegeu la figura 66). En segon lloc, els conflictes regionals continuen escalant, cosa que genera inestabilitat als preus de les matèries primeres. En tercer lloc, la transició verda és inflacionista (*greenflation*), ja que l'energia verda és, actualment, més cara que la fòssil, i els països competeixen en subvencions per desplegar tecnologies verdes. Finalment, les confrontacions geopolítiques i les disrupcions a les cadenes de valor global obliguen les empreses a prendre decisions per raons de resiliència i no d'eficiència, la qual cosa implica més costos empresarials.

Figura 66. IPC de l'eurozona (% de variació interanual)

Font: Financial Times

¹¹ ACCIÓ (2024). [Impacte econòmic i geopolític de l'elecció de Donald Trump. Anàlisi de riscos.](#)

Tanmateix, la irrupció de Donald Trump inunda d'incertesa el futur de la política monetària. És possible que la Fed es vegi obligada a aturar el procés actual de baixada dels tipus d'interès davant les potencials pressions inflacionistes, i que fins i tot els torni a augmentar el 2025. De moment, els analistes vaticinen que la baixada del desembre pot ser la darrera.

Per contra, davant la debilitat de l'economia europea, el BCE podria continuar abaixant els tipus d'interès a curt termini, fins a assolir un nivell neutre (del 2%), un nivell que no impedeix ni impulsa l'economia.¹³ Si és així, el 2025 es podria convertir en un any de divergència en matèria de política monetària entre el BCE i la Fed,¹⁴ cosa que debilitaria més l'euro enfront del dòlar i impulsaria la inflació a Europa a mitjà termini. Els experts apunten que la depreciació de l'euro pot arribar a ser del 10%, i que pot assolir la paritat amb el dòlar el 2025.

Igual que en el cas de la UE, la inflació importada pot portar moltes altres economies, especialment les dependents de matèries primeres i energia, a patir pressions inflacionistes, i pot obligar els bancs centrals respectius a aturar el procés de baixada de tipus d'interès.

És difícil, per tant, que els tipus d'interès tornin a situar-se als mínims d'abans de la pandèmia. A part del factor Trump, la incertesa econòmica actual, els diferents conflictes regionals, les disputes comercials o les adversitats meteorològiques arran del canvi climàtic obliguen els bancs centrals a no abaixar la guàrdia. De fet, l'OCDE recomana que els bancs centrals ajustin el ritme de les baixades¹⁵, mentre que el Banc de Pagaments Internacionals (BIS) aconsella als bancs centrals mantenir-se alerta davant un futur en què la inflació es tornarà més volàtil perquè els xocs cada cop són més intensos i freqüents.¹⁶

Això pot fer que la política monetària esdevingui més contundent per evitar que els preus elevats s'enquistin.¹⁷ Tanmateix, aquesta nova tendència eleva el temor de sobreacció dels bancs centrals al control dels preus i el risc de pèrdua d'eficàcia de la política monetària.¹⁸

En el cas nord-americà, la necessitat que hi hagi més reacció per part del banc central conviurà amb la voluntat de Trump de guanyar influència en la política monetària de la Fed.¹⁹ En el cas europeu, el BCE, més inflexible que la Fed (vegeu la figura 69), pot reduir el nivell de tolerància a la inflació i reaccionar més severament. En aquest nou context, la pugna entre els falcons (l'ala més dura entre els òrgans de decisió del banc) i els coloms (l'ala més moderada) tendirà a inclinar-se, encara més, a favor dels primers.

¹³ Stumpf (2024): [El BCE debatirà obrir la porta a bajar tipos a terreno neutral](#). Expansión.

¹⁴ Euronews (2024): [¿Cuánto podrían dañar los aranceles de Trump a la economía europea?](#).

¹⁵ Sandri, P. (2024): [La OCDE cree que los bancos centrales deberán subir tipos de interés hasta finales del 2024](#). La Vanguardia.

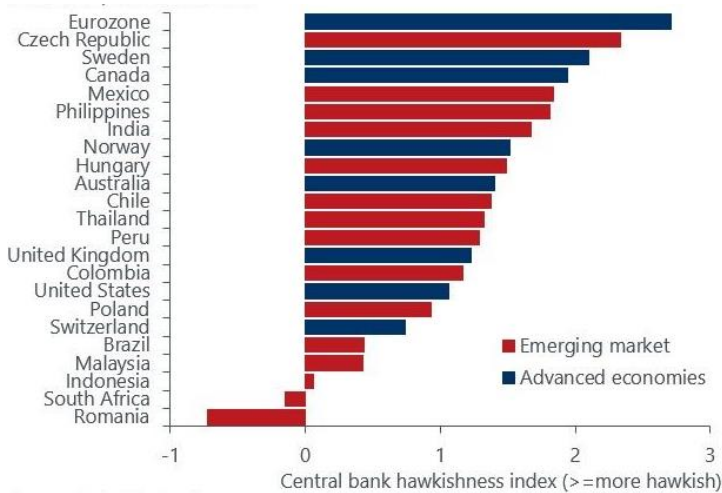
¹⁶ Salces, L. (2024): [El BIS insta a los bancos centrales a volver a subir tipos si la inflación se muestra "obstinada"](#). CincoDías.

¹⁷ Strauss, D. (2024): [Central banks must stay on inflation alert in era of volatility, says BIS](#). Financial Times.

¹⁸ Oxford Economics: [Understand and Anticipate Interest Rate Changes with Trusted Oxford Economics Research](#).

¹⁹ Mckibbin, J., Hogan, M. i Noland, M. (2024): [How much would Trump's plans for deportations, tariffs, and the Fed damage the US economy?](#). Peterson Institute for International Economics.

Figura 69. Índex de bel-ligerància dels bancs centrals (Central Bank Hawkishness Index)

Font: Oxford Economics

Creixement econòmic pla a llarg termini: la necessitat de més integració econòmica

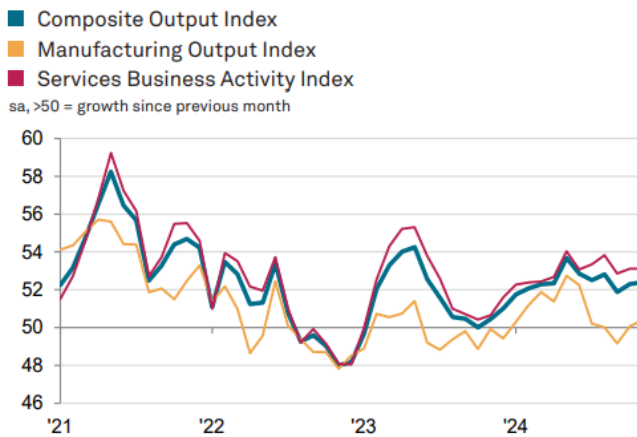
La senda baixista dels preus durant el 2024, que ha permès relaxar la política monetària de manera sincronitzada a escala global, ha evitat que l'economia mundial patís una desacceleració acusada. Segons les previsions, el creixement mundial s'ha mantingut força estable en el 3,2% el 2024, una dècima menys que l'any 2023.²⁰ No obstant això, si es posa el focus a escala regional, s'observen divergències: als països avançats, la debilitat de l'economia europea, en especial del seu motor principal, Alemanya, s'ha vist compensada pel fort dinamisme dels EUA, mentre que als països emergents, la desacceleració econòmica de la Xina s'ha vist compensada pel fort creixement al sud-est asiàtic.

Els riscos, però, continuen augmentant: una desacceleració més profunda del creixement a la Xina i el potencial impacte de les polítiques de Trump a les economies principals (vegeu el capítol 6), l'escalada dels conflictes regionals (vegeu el capítol 1), un possible ressorgiment de la volatilitat dels mercats financers i els riscos de sostenibilitat del deute sobirà (vegeu el capítol 7).

L'índex PMI mundial, un indicador avançat de la situació i la direcció de l'economia global, està vorejant la barrera dels 50 punts, que marca la diferència entre el creixement (per sobre dels 50 punts) i la contracció de l'economia (per sota dels 50 punts). El sector més afectat per l'escalada de riscos és la indústria, en línia amb el dèbil creixement de la producció a les economies avançades (sectors com el de l'automoció s'han vist molt afectats per l'accidentada transició cap al vehicle elèctric) i el proteccionisme creixent.

²⁰ IMF (octubre de 2024): [Policy Pivot, Rising Threats \(World Economic Outlook\)](#).

Figura 70. Evolució de l'índex PMI mundial (Purchasing Managers Index)

Font: S&P Global PMI

Als factors més conjunturals, s'hi afegeixen també factors més estructurals: el fet que la Xina està deixant de ser el motor principal del PIB planetari, l'aportació més baixa del comerç mundial i la inversió estrangera a l'economia (vegeu el capítol 2), les adversitats meteorològiques creixents (vegeu el capítol 4), l'envelliment de la població o la baixa productivitat (vegeu el capítol 5). Aquests factors fan preveure un creixement feble i pla de l'economia mundial a mitjà i llarg terminis. La previsió a cinc anys vista del creixement mundial se situa al 3,1%; la previsió tant per a les economies avançades (1,7%) com per a les emergents (3,9%) és més feble que la previsió a un any vista, cosa que suggereix la persistència de vents contraris al creixement fins al 2030.

Figura 71. Creixement del PIB. 2000-2023 i previsions 2024-2029 (% de creixement anual)

Font: FMI

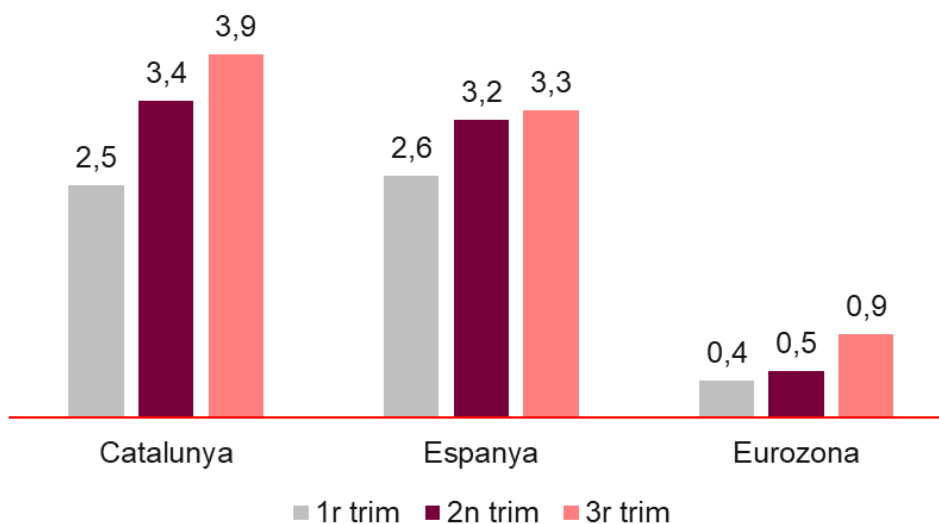
Es tracta d'un fenomen que ha de preocupar els responsables polítics, ja que els períodes de poc creixement econòmic que duren més de tres anys tendeixen a ampliar la desigualtat d'ingressos dins dels països. Calen reformes ambicioses per millorar la productivitat i assolir més integració econòmica, més cooperació internacional i un reforç del multilateralisme per estimular la inversió, millorar la competència i l'assignació de recursos i accelerar la transició verda.²¹ Tanmateix, les polítiques actuals es mouen en sentit contrari, ja que augmenten el proteccionisme i la fragmentació, els quals s'accentuaran amb l'entrada de Trump.

6.3. Riscos econòmics per a Catalunya

Catalunya resisteix bé la desacceleració econòmica el 2024

L'any 2024, l'economia catalana, malgrat el context econòmic internacional desfavorable i la feblesa de l'economia de l'eurozona, s'ha mostrat resilient i ha experimentat un creixement sostingut. El creixement del PIB durant els tres primers trimestres de 2024 ha estat superior al d'Espanya, i ha quadruplicat les taxes de creixement econòmic de l'eurozona.

Figura 72. Taxa de creixement del PIB per trimestres. 2024 (% variació interanual)

Font: Idescat i Eurostat

Les previsions de creixement per al conjunt de l'any 2024 oscil·len entre el 2,7% i el 3,0%, en funció de l'estimació;²² en tot cas, és un creixement superior al de l'any 2023 (2,6%). Aquest

²¹ IMF (octubre de 2024): [Policy Pivot, Rising Threats \(World Economic Outlook\)](#).

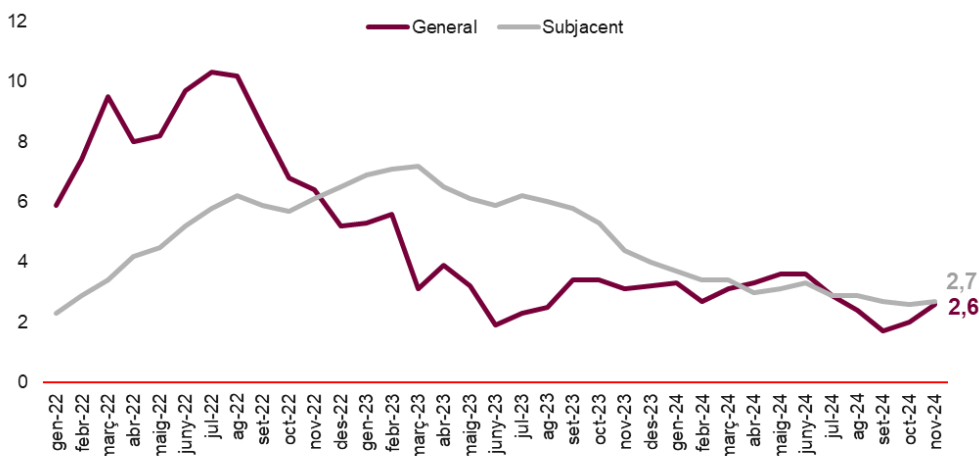
²² BBVA Research (2024): [Situació Catalunya. Segon semestre del 2024](#).

augment és causat per la demanda interna, que contribueix en dos punts percentuals al PIB, impulsada per l'increment del consum de les llars, que s'han beneficiat de l'expansió del mercat laboral i l'evolució positiva dels salaris reals, i la inversió, per la millora de les condicions de finançament.²³ Per contra, la demanda externa no ha contribuït tant al creixement del PIB (0,6 punts percentuals) per la feblesa del comerç exterior, mentre que el sector turístic ha continuat essent clau per al creixement català.

Descens de la inflació, però amb reptes per al 2025

L'any 2024, la inflació a Catalunya ha seguit una tendència baixista similar a la del conjunt d'Espanya, gràcies a la contenció dels preus de l'energia i l'abaratiment del preu dels aliments, però no ha aconseguit tancar l'any per sota de l'objectiu del 2% que marca el BCE, i s'ha situat en el 2,6% el novembre. La inflació subjacent (que exclou l'energia i els aliments no elaborats) s'ha situat en el 2,7% el novembre.

Figura 73. Índex de preus de consum (IPC) Catalunya. Índex general i subjacent. Gener 2022 - Novembre 2024 (% variació interanual)

Font: ACCIÓ a partir de dades d'Idescat

És al sector serveis on hi ha més dificultats per reduir la inflació (3,4% al novembre). L'evolució dels preus en aquest sector, juntament amb les polítiques inflacionistes de Donald Trump, podrien tenir efectes directes en l'augment de la inflació catalana durant el 2025. De fet, les estimacions per a l'any 2025 oscil·len entre el 2,5% i el 2,8%, per sobre de l'objectiu del 2,0%.²⁴

²³ Departament d'Economia i Finances (2024): [Escenari macroeconòmic de Catalunya. 2024 i 2025](#).

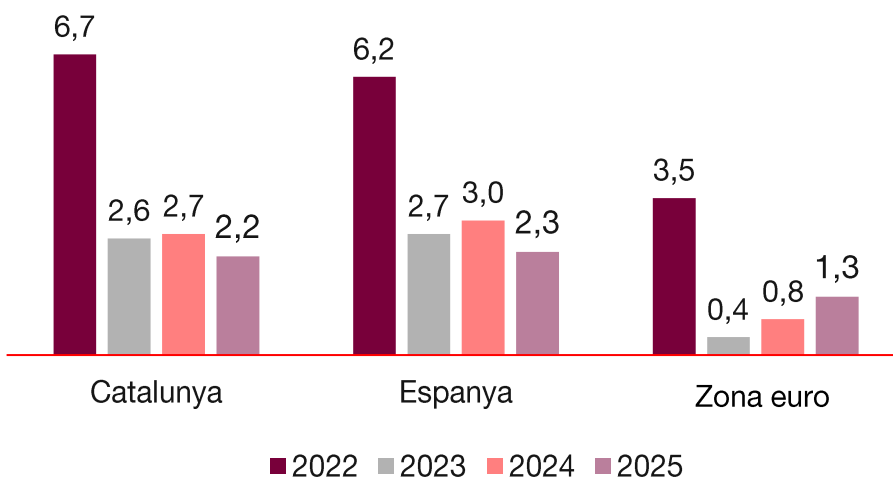
²⁴ Funcas (2024): [IPC Noviembre 2024. Previsiones hasta diciembre 2025](#); CaixaBank Research (2024): [Indicadors i previsions. Macroeconomia](#).

A banda, hi ha altres reptes i riscos globals que no permeten afirmar que la batalla de la inflació estigui guanyada. En primer lloc, els conflictes regionals continuen escalant, cosa que genera inestabilitat als preus de les matèries primeres; en segon lloc, la transició verda és inflacionista (*greenflation*), i, finalment, les confrontacions geopolítiques i les disrupcions a les cadenes de valor global obliguen les empreses a prendre decisions per raons de resiliència i no d'eficiència, la qual cosa implica més costos empresarials.

Menys creixement de cara al 2025: els riscos de les polítiques de Trump

Les previsions per al 2025 del Departament d'Economia i Finances apunten a un creixement del 2,2% del PIB català, tot i que hi ha altres estimacions, com les del BBVA, que apunten a un dinamisme més elevat (2,6%). Tanmateix, en ambdues estimacions el creixement previst per al 2025 és cinc dècimes inferior que el creixement previst a les estimacions fetes per al 2024. La causa d'aquesta desacceleració rau en la moderació del consum de les llars, a causa de la desacceleració prevista de l'ocupació, i en la demanda externa, que continuarà afeblir-se.²⁵ No obstant això, el creixement de Catalunya continuarà sent superior al creixement de l'eurozona²⁶ (vegeu la figura 74).

Figura 74. Taxa de creixement del PIB a Catalunya, Espanya i l'eurozona. Dades corregides d'estacionalitat, 2022-2025 (% variació interanual)

Nota: dades provisionals de 2022 i 2023 i dades estimades de 2024 i 2025.

Font: Departament d'Economia i Finances, INE i Comissió Europea

Tanmateix, l'economia catalana haurà de fer front a una sèrie de reptes que poden amenaçar-ne el creixement. Per una banda, el context geopolític actual, considerat un dels principals

²⁵ BBVA Research(2024): [Situació Catalunya. Segon semestre del 2024.](#)

²⁶ Comissió Europea (2024): [Autumn 2024 Economic Forecast.](#)

riscos actuals; per l'altra, la feblesa del creixement econòmic europeu, en especial dels dos països motors principals, Alemanya i França.

Un dels riscos principals que poden amenaçar l'evolució de l'economia catalana es troba a les polítiques de Trump. Si es compleix l'amenaça d'una imposició d'aranzels universal del 10%, hi hauria un impacte negatiu al comerç exterior català, sobretot tenint en compte que els EUA són el soci comercial principal de Catalunya fora del continent europeu. Això afectaria directament més de 3.100 empreses que exporten de manera regular als Estats Units, i els sectors potencialment més afectats serien la maquinària, l'alimentació, la metal·lúrgia i la química. S'estima que la política proteccionista de Donald Trump podria reduir 0,2 punts percentuals el PIB català (vegeu l'apartat 2.6).

Adicionalment, es preveu que les polítiques proteccionistes provoquin un enfortiment del dòlar (i una depreciació de l'euro), la qual cosa pot comportar un augment dels preus de les importacions, en especial de les matèries primeres i l'energia (vegeu l'apartat 6.1). Aquest fet pot ser preocupant en el cas de Catalunya, ja que és dependent de les matèries primeres i l'energia, la qual cosa pot suposar un increment dels costos empresarials i afectar la competitivitat de les empreses catalanes.

Un altre efecte previst és l'augment de la pressió inflacionista tant als EUA, a curt termini, com a la resta del món, a mitjà termini. Això podria aturar la política actual del BCE, basada en un procés baixista dels tipus d'interès, i, a mitjà termini, els tipus inclús podrien tornar a repuntar, la qual cosa provocaria un encariment del finançament i desincentivaria tant la inversió com el consum a Catalunya.

Les polítiques de Donald Trump, doncs, poden afectar el comerç exterior de Catalunya, produir tensions inflacionistes i, consegüentment, perjudicar la competitivitat empresarial, el consum, la inversió i el creixement econòmic a Catalunya.